

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Mega
G-I P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamăscu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonie, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate. Capilarine, col-cream de la princesse și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaturi în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de learnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coalfare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerosofate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesoriul de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu preferențe cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 6
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

„ Legea monopolizării cârciumelor la sate și măsurile împotriva beției. — G. Coșbuc Iscușința militară a Românilor. — Sofia Nădejde, Spovedania. — I. Niculescu, Satul Vălsănești. — M. Lungianu, Tovărășii sătești pentru vânzarea grânelor. — Chemare la concurs. — Din «Monitorul Oficial». — Dr. Lux, Sitarul sau Becața. — V. S. Moșă, Cronica agricolă, economică și comercială: Starea timpului și a semănaturilor; Grăpatul; Semănătură greșită de porumb; Târgurile noastre; Târgurile străine. — De pe Domeniile Coroanei. — Al. Țințariu, Cultivarea orezului în Japonia. — Cronica săptămânii. — Informațiuni. — Prețurile curente din piață.

Din ziare și reviste : O salată bună de sfeclă. — Mulgeți bine vacile.

Roman : Primejdioasele întâmplări ale Marinarului franțuz Ludovic Tregan în Noua Guinee (povestite de el însuși), trad. de C. C. Pop-Tașcă : (Sfârșit).

Ilustrațiuni : Hora în Vălsănești în dumbravă. — Casă nouă din comuna Vălsănești. — Casă veche din comuna Vălsănești. — Becața. — Plantațiune de orez.

Pagina glumeață : Gh. Dumitrescu, Femeia leneșă.

Legea monopolizării cârciumelor la sate

și

Măsurile împotriva beției.

rintre legile bune și folositoare ce s'au votat în timpul din urmă e și legea aci pomenită.

De nenumărate ori am arătat în «Albina» relele ce fac băuturile spirtoase și în deosebi rachiul și țuica. Am spus că spirtul sub toate formele e otravă și că mare greșală fac și mare păcat au cei cari cred că băuturi'e spirtoase, cu cât sunt mai tari, cu atâta dau mai mare putere omului.

Am arătat că învățați mari și iubitori de binele omeniei ca și părinții bisericeii s'au îngrozit de relele și ticăloșiile ce băuturile au adus și aduc asupra omeniei. Și cum să

nu aducă, dacă întunecă judecata sănătoasă și slobod patimile din frăele minței; dacă prefac pe om în fiară și îl coboară mai jos decât cele mai selbatece și mai murdare dobitoace? De câte ori în cuvântările părinților bisericeii nu vedem asemănând pe cel ce se lasă robit de beție, cu fiarele și cu porcii? Vorbe aspre, căci sfinții legeri noastre nu se deprinseseră încă a întrebuiță vorbe blânde și cruțătoare pentru fărădelegile și năravurile cele rele și urâte.

N'au putut guvernul și adunările legiuitoare lua o măsură așa de strașnică precum au luat-o Finlandezii sau adunarea legiuitoare din țara Oclohama din Statele-Unite ale Americii. Dar, de pe urma acestei legi, ne vom alege cu două lucruri bune. Se vor împuțina la sate cârciumile, căci vor rămânea numai una la 150 de familii; și, dacă vor fi 200 sau 250, ba chiar 299 de familii într'un sat, tot numai o cârciumă va fi și numai dacă se va împlini numărul de 300, se va învoi deschiderea altei cârciume. În cătune sau sate cu mai puțini locuitori vor putea fi cârciume, dar numai cu vin sau bere, nu cu rachiu; căci, ca să aibă rachiu, vor merge să și-l aducă din o cârciumă din sat mare, care va fi prin apropiere.

Legea vrea să împuțineze băutura de spirt și să o înlocuiască prin cea de vin sau de bere, cari nu sunt așa de vătămătoare, și, fiind și mai scumpe, nu vor putea să se îmbete cu vin sau bere așa de lesne și de eftin cum se îmbată cu basamac sau cu țuică.

Mai trebuie să spunem aci, în treacăt, că țuica, despre care sătenii sau chiar târgoveții sau orășenii își închipue că e atât de sănătoasă, e mai rea și mai otrăvitoare decât însuși basamacul, când nu e amestecat cu ceva otrăvi. D-l ministru al finanțelor a arătat Camerei de deputați că la toamnă va veni cu o lege prin care să facă pe fabricanții de țuică să-și cumpere cazane bune, din cari țuica să iasă curățată de toate otrăvurile ce cuprinde acuma și să nu mai fie amestecată cu cocleală, cum e astăzi. Și de oarece mulți fabricanți de țuică sunt oameni săraci, ministerul o să le dea cazanele ca să le plătească cu încetul în mai mulți ani. Atunci va fi și țuica cât se poate de curată. Având în vedere că legea de care vorbim a oprit a se mai face țuică din spirt, cu apă și cu tot felul de esențuri, care de care mai otrăvitoare și mai îndrăcite, va ră-

mânea deci țuica să fie tot așa de curată ca și spirtul cel mai curat, dar cu mirosul și gustul ei ce-l are din prune.

Să nu ne muște însă șarpele să ne închipuim că țuica sau rachiul făcut din spirt curat, sunt nevătămătoare sau chiar folositoare, sub cuvânt că le facem din grânele și prunele lui Dumnezeu. Spirtul, ori din ce l'am face, tot otravă rămâne. De asemenea nici vinul ori berea nu sunt lucruri bune și nevătămătoare. Deși un pahar de bere sau de vin nu face cine știe ce rău, ba chiar hrănește prin cele ce are pe lângă spirt — și hrănește nu pentru că are spirt în el, dar deși îl are; dar dela un pahar drumul e lunecos la două și dela două, din nefericire, se ajunge repede și pe nesimțite la nouă. Iar șanțurile și noroaele au găzduit prea adesea nu numai pe cei îmbătați cu rachin sau cu țuică, dar și cu vin sau bere.

Iată de ce am zis mai sus că legea aceasta va aduce bine; căci pe lângă că sprijinește întrebuintarea vinului și a berei, în loc de a rachiului și a țuicei, apoi înfrână pe bețivi.

S'au luat măsuri aspre împotriva celor cari vor bea de se vor îmbăta, cât și acelor cârciumari cari vor da băutura celor cari au pus prea multă otravă în ei. O să arătăm măsurile luate și din ele se va vede că numai moale n'o să le fie nici cârciumarilor fără de milă, cari, ca să-și desfacă marfa, nu se gândesc nici la omenie nici la păcat. Legea îi va oprî de a mai fi cârciumari pe cei cari se vor dovedi că umblă să nu ție seamă de legea cea nouă.

Și pentru cârciumile dela orașe s'a luat măsuri de a se împuțina treptat-treptat, pân vor ajunge ca și la sate de puține.

În numărul viitor vom arată mai pe îndelete în ce stă legea cea nouă.

I.

O salată bună de sfeclă.

Sfecelele crude să răzuesc (rad) și le mestecăm cu hrean ras (la o sfeclă cam 9 linguri) Turnăm ulei, oțet, sare și piper. E foarte gustoasă.

(«Agricultorul.»)

Iscușința militară a Românilor (1).

piritul răsboinic, moștenit dela străbunii noștri Romani și oțelit apoi prin nesfârșitele răsboaie, ne-a ispitit pe noi Români mai mult decât pe alte neamuri vecine spre lucruri ostășești. Istoria noastră națională e, mai mult decât a altor popoare, o istorie militară, și tot trecutul plin de mărire al neamului român e numai o carte de lupte vitejești.

Tu citești cu ferbinteală, copile, neîntrecutele fapte eroice ale lui Ștefan și Mihai, dar te-ai gândit vr'o dată să știi în ce sta puterea acestor doi viteji, ce îndrăzneau să se lupte cu puțini oameni împotriva sutelor de mii de Turci? Negreșit, întâiu de toate le sta puterea în ei înșiși, în dibăcia și valoarea lor de mari comandanți, pentru că un comandant bun prețuește singur el cât o armată. Dar ori cât ar fi de meșter comandantul, dacă oastea lui e fără disciplină și fără însuflețire pentru răsboiu, el nu poate face nimic. Trebuie deci că amândoi au avut oști vrednice, copile.

Vrednice, da, precum vrednic a fost totdeauna Românul în răsboiu; iar vrednicia lui porneă din acel duh răsboinic care apururi e gata spre fapte vitejești. Zice istoricul Cantemir despre Moldoveni: «Arcul îl întind ei foarte bine și se

1). Un fragment din «Istoria Românilor scrisă pentru cei cu mai puțină carte».

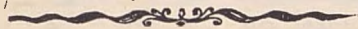
«pricep a purtă și suliță, dar cu sabia totdeauna fac mai multă «isbândă. Iar pușca o poartă numai vânătorii, pentrucă, zic «ei, e lucru rușinos să se lupte la răsboiu cu astfel de arme «cu care nu se poate cunoaște nici meșteșugul ostășesc nici «vitejia». Acei oșteni cari nu se luptă numai spre a ucide și spre a biruți, ci au nobila năzuință de a-și arăta vitejia și arta lor militară, acei oșteni ai Moldovei trebuiau negreșit să aibă, pe lângă duhul lor răsboinic, și mari virtuți ostășești. Nu voiau să bată dușmanul cu arme cari nu dovedesc nici o iscusință militară. Le eră rușine! Voiau să arate că sunt soldați desăvârșiți.

Și erau. Indrăzneala și curajul lor desprețuitor de moarte îi făcea să stea împotriva dușmanilor chiar când știau că dușmanii sunt de zece ori mai mulți. Așa a stat Ștefan împotriva Turcilor în toate bătăliile lui, așa a stat Mihai Vi-teazul cu 16.000 la Călugăreni împotriva celor două sute de mii de Turci. Și sunt alte exemple destule cari arată dibăcia oștilor noastre, cum «*steteau frumos ca un zid de piatră tare*», cum a stat pedestrirea Muntenilor când a fost împresurată de toate părțile de călărimea Turcilor în lupta dela Cosovo. Sau cum în chip iscusit se știau bate de pe cai și la vreme potrivită cum descălecau și se băteau pedestri, precum făcură călăreții lui Alexandru cel Bun la Marienburg. Și de nenumărate ori au dat dovezi cum știu ei «*cu puțini să bată pe mulți*» sau «*să facă mari lucruri cu armate mici*».

În epoca eroică a neamului nostru, arta militară eră admirată de străini. Un istoric care a văzut lucrurile cu ochii lui spune despre Românii împăratului Ioniță, că ei «implântând steagurile biruitoare pe zidurile Adrianopolei, făceau să tremure de groază și de uimire toată mândra cavalerie feudală a Apusului». Și de Ștefan cel Mare, sub care iscusința purtării răsboaelor a ajuns la Români la cea mai înaltă treaptă, spun istoricii chiar ai Polonilor celor bătuti așa de cumplit de el, că ar fi fost vrednic după dibăcia lui, să fie împăratul lumii întregi! Și de câte laude ne-a învrednicit lumea pentru iscusința cum ne-am bătut în zilele noastre, sub comanda Regelui Carol, la Grivița, la Rahova, la Plevna!

Strămoșii noștri pe timpul glorioșilor Domni, trăind tot în răsboaie când la o margine a țării când la alta, își cunoșteau bine țara, și știau să ademenească pe dușmani la locuri strimte; ori să-l împingă în locuri mocirloase și, așa aducându-l cu apucături, în locuri prielnice Românilor, îi băteau tot în locuri mai înainte știute de ei. Cunoscându-și bine țara, știau să facă marșuri repezi, să facă mișcări iuți în fața dușmanului mirat și să-l înconjoare fără de veste ori să-l lovească din spate. Toate acestea sunt fapte ale iscusinții lor.

G. Coșbuc.

Spovedania.

menirea, în avântul ei de-a ajunge cât mai departe, la un țel pe care adesea nici nu-l vede, aleargă din răspuțeri, ne mai voinde să știe de trecut. Dar, dela o vreme, obosită, trebuie să se oprească și atunci, aruncând din întâmplare o privire în urmă, vede că se găesc și'n trecut popasuri vrednice de a se oprî la ele și a le cercetă. Așă e cu datinile, cu credințele și cu multe lucrări ale omenirii trecute.

Aceste idei mi-au venit, cetind articolul lui Wilhelm Stelkel, un învățat german, care arată ce mare însemnătate are spovedania pentru sufletul omului, și cât rău a făcut biserica luterană care a scos-o și că din această pricină s'au înmulțit sinuciderile și nebunia. Același lucru, arată și știința sufletului, care dovedește că-i mare nevoie de a avea un prieten ori rudă cărui să te poți destăinui, să-i poți arăta toate rănile sufletului, să-i ceri, dacă se poate, mângăiere și alinare, s'ascuți vorbe blânde cari să-ți arate că greșele tale tot mai au împrejurări ușurătoare.

Dacă învățații vin a-zi și dovedesc, întemeiați pe știința sufletului, că mare nevoie are acesta de ușurare prin destăinuire, că altfel omul poate ajunge să nebunească ori să-și facă seamă; — atunci, nu se cuvine oare să aducem mărirea acelor învățați ai bisericii creștine, cari au orânduit spovedania? Aceasta dovedește că învățații vechi, cari în vremea de demult erau preoții, au cunoscut foarte bine cerințele sufletului omenesc. Știința de a-zi, în fuga ei tot înaintea, nesocotise trecutul. Acuma însă, obosită a făcut un popas, și-a văzut că și-n trecut au fost oameni adânc cunoscători ai sufletului.

Dacă e așă, dacă omul, chinuit de păcate, de suferinți și dureri, are nevoie de a se destăinui ori de a primi mângăiere, cui se poate încrede, când adesea prietenul ori fratele te vinde? Apoi tu, nenorocit și îndurerat, cu ce drept să turburi cu suferințele tale liniștea altuia?

Tot oamenii științei de a-zi arată că-i foarte greu de pă-

strat o taină. Sufletul vârstnicului puțin se deosebește de al copilului, pe care nici frica nici îmbunarea nu-l pot face a nu da pe față ceea ce știe și, dacă nu poate altfel, caută să spue prin vorbe întoarse, altfel ca să nu l priceapă.

Oamenii sunt slabi. Patimile stau la pândă, îi împing la fărâdelegi; dar lapta, odată săvârșită. simțirile rele cad dela sine ca obosite și atunci dreapta judecată, apucăturile bune, ne mai fiind innăbușite de cele rele, încep să se arate: în cugetul omului vine muștrarea și căința. În aceste clipe grele, unde să găsească el sprijin și mângâere? Cine să i dea povește de îndreptare? Prietenii ori chiar rudele pot să-l da de gol. Și totuși e nevoie răpede, ca tocmai în aseste clipe de căință, când simțirile rele obosite nu dau ghes la alte fapte rele, când binele începe să prinză puteri, acuma e nevoie de întărire, de arătarea căilor drepte! Intârziind, se poate ca patimile rele să se deștepte din oboseală și iar să împingă pe căi greșite. Bietul om, nesprijinit de povește, va cădea din nou, dus de deznădejdea că nu mai e mântuire pentru el.

Așa stând lucrul, vedem de ce mare însemnătate a fost pentru pocăirea, moralizarea și întărirea sufletului, la vremuri de grele suferinți, spovedania. A se încrede prietenului ori rudei, nu putea, dar a se destăinui omului cuvios și înțelept, pe care legea creștină îl oprește, sub osânda pierderii darului, de a descoperi chiar pe ucigași, — e o întocmire care arată cea mai adâncă înțelpciune și pricepere a sufletului. Isus, iubitorul de oameni, zice: «Nu voiu moartea păcătosului, ci să se întoarne și să fie viu».

La bunii și părinții noștri, duhovnicul casei avea mare rost; căci nu numai îi mărturiseau greșalile și se legau tață de el că vor fi mai buni, ci găseau la dânsul și mângâerea suferințelor.

Să nu uităm că'n omul, chiar cel mai rău, după săvârșirea fără de legilor, prin faptul că patima adoarme, ca fiara prea ghiftuită de pradă, conștiința, fie cât de slabă, cutează a licări în suflet. Aceste licăriri adunate prin veacuri au făcut pe om mai moral și mai bun. De aceste clipe bune ale sufletului se folosește spovedania. A-zi însă omenirea e mai subțire, de aceea și formele spovedaniilor trebuie potrivite după vreme și oameni.

Datoria învățătorilor ar fi de a trezi în școlari această

cerință sufletească de a-și destăinui greșalile înaintea duhovnicului. Asemenea preotul satului să fie la înălțimea vremii, să nu facă din spovedanie un rit rece și gol, ci să fie adevărat călăuz moral. Mai ales acuma, primăvara, când toate se primenesc în fire, sunt datori și oamenii, începând cu școlarii, să-și primenească sufletul, dând socoteala faptelor trecute și făgăduind că pe viitor vor fi mai buni, mai drepecți și mai blânzi.

Cu cât cunoaștem mai bine toată desvălirea sufletului omenesc, cu cât înțelegem cât de greu se ridică el spre bine, drept și frumos; cu atâta vedem că spovedania a fost și e de mare folos, dacă huhovnicul își înțelege menirea lui și rostul acestei taine și nu o face numai ca pe un rit, de care habar n'are nici el și nici cel ce se spovedește.

Sofia Nădejde.

Satul Vâlsănești.

Teatrele și șezătorile țărănești pe la sate au dat bune roade de când s'au pus în practică. În comuna Vâlsănești din județul Argeș, s'a mai luat încă un obicei frumos: obiceiul că în timpul verei, dumincele și sărbătorile mari, hora cu fete și flăcăi să nu se mai facă în cârciumă, sau în curtea cârciumii din sat, ci afară în marginea satului în dumbravă pe iarbă verde. Iată acî fotografia unei hori de țărani și țărance, luată de mine în momentul când se prindea jocul în marginea satului într'o poziție încântătoare la fântâna zisă *cu apă rece*. Lăutarul care cântă e român fiu de țaran moștean din comună, anume Alexandru Sănculescu, absolvent al școlii Normale din Câmpu-Lung. El este și cântăreț la biserica din sat. Aplicat de fire către muzică, tânărul Alexandru și-a adunat o frumoasă colecție de tot felul de cântece naționale pe care le cântă minunat de bine din vioară.

Precum orășenii nu sunt lipsiți de muzică, teatru, circ, baluri și alte distracții, se cuvine dar ca și țăraniii noștri să aibă și ei ca distracție măcar la zile mari muzica lor tradițională: *Lăutarul*.

Comuna Vâlsănești este situată pe râul Vâlsan la 10 ki-

Horă în Vâlsănești, în dumbravă.

lometri departe de Curtea de Argeș, la 4 kilometri de Mușetești și la 30 de kilometri de orașul C.-Lung de care o despart 5 muscele frumoase cu fânețe și livezi cu nuci seculari. Are o poziție încântătoare și foarte variată, este înconjurată de dealuri și văi de păduri și livezi cu tot felul de pomi roditori. Aspectul Vâlsăneștilor este o adevărată panoramă care farmecă vederea călătorilor vizitatori și le mișcă sufletul.

Vâlsăneștii posedă și locuri istorice și legendare precum *drumul lui Pavel Kiseleff* făcut pe la anul 1832 peste Plaiu între hotarul Argeș și Muscel, ca comunicație directă a locuitorilor acestor două județe. Drumurile acestea sunt făcute peste văi și dealuri pline de păduri seculare pe unde altă dată nimenea nu pătrundeă.

Mai sunt apoi tot aci pe plaiuri și «*gropile tătarilor*»; ulmii lui Manole în vârful muscelului sub care se află o fântână cu apă rece și limpede ca cristalul, unde legenda zice și populațiunea rurală crede că a sburat meșterul Manole cu aripi de șindrilă după ce a zidit și învelit frumoasa mănăstire dela Curtea de Argeș.

S'au descoperit în această localitate și ape minerale sulfuroase și feruginoase dar nici un sondagiu, nici o analiză chimică, nu s'a făcut până acum acestei ape din partea celor în drept.

Comuna Vâlsănești împreună cu cătunul său Valea Taurului are o populație de 300 de familii.

S'a înființat aci în anul 1903 și o bancă sătenească al cărui capital în timp de 4 ani, saridicat la suma de 30,000 lei.

Locuitorii acestei comune sunt mai toți moșteni, știutori de carte, agricultori, buni gospodari, crescători de vite și cultivatori de pomi roditori.

În tot satul Vâlsănești sunt peste 20 de meșteșugari manuali, elevi ai societății «Curtea de Argeș» fii de țărani din această cămună cari au învățat în București în atelierele particulare streine sub privegherea societății «Curtea de Argeș» tot felul de meșteșuguri manuale ca: fierărie, rotărie, dogărie, tâmplărie, tinichigerie, strungărie, fringhierie, tăbăcărie, țasătorie, cojocărie, boiangerie, croitorie, olărie fină, zidărie și arhitectură, agricultură, pomicultură, grădinărie, cismărie, chirurgie casnică, basalt, teracotă, fotografie și altele pe care meșerii acești fii de țărani le exercitează în sat în atelierele lor proprii, unde ca patroni și ca meșteșugari dau bune roade în localitate.

Casele locuitorilor țărani din Vâlsănești sunt ținute în perfectă curățenie. Ele sunt construite din zid de piatră și cărămidă, văruiete frumos peste tot cu var alb, și învelite

Casă nouă din comuna Vâlsănești.

cu șifă de brad; ferestrele cu geamuri cari se deschid, ușile bine lucrate.

Vă alătur pe lângă aceasta o fotografie a unei case din acest sat ca model, lucrată de zidarii arhitecți din localitate, fi de țărani, elevi ai societății «Curtea de Argeș». Case de stil mai vechi preă puține se mai găsesc în această comună de când s'au instalat aci atâți meșteșugari buni. Vă alătur pe lângă aceasta și o fotografie care înfățișează o casă veche după cum erau mai înainte toate casele din acest sat pe când nu se pomenia aci nici un meșteșugar.

Comuna Vâlsănești are local bun de Primărie, școală nouă spațioasă, construită de societatea «Curtea de Argeș» din București. Biserica de aci, deși e veche, dar e frumoasă și spațioasă.

La biserica din Vâlsănești e un obicei vechiu că Dumincele și sărbătorile mari, bărbații stau în rotunda mare în fața sfeșnicelor împărătești, și femeile în urma bărbaților în rotunda a doua dinspre intrare. În timpul slujbei toți ascultă cu evlavie fără să se audă măcar o șoaptă. La miruit merg întâiu bărbații cei mai bătrâni și pe urmă tinerii; după dânșii merg apoi femeile în aceeaș ordine, începând cu cea mai bătrână și sfârșind cu cea mai tânără pe care o urmează fetele iarăși după vârstă.

Mulți bătrâni din acest sat au etatea de 80—100 de ani trecuți și sunt încă foarte sănătoși. Ei n'au avut niciodată nevoe de doctori. Bătrânii aceștia în copilăria lor au învățat carte bisericească la popa Drăgoi și la popa Ion Vâlsănescu în amvonul bisericii din sat. Cartea ce învățau eră: Bucoava, Ceaslovul și Psaltirea, apoi rugăciunile de seară și dimineață către Dumnezeu.

Ion Niculescu

fost officiant Diriginte de Telegraf

Mulgeți bine vacile.

Mulgeți bine vacile, căci un mulgător bun e singur în stare să facă, ca vaca să deie lapte mai mult, deoarece este știut că cea mai mare parte a laptelui se face în pulpă în vremea mulșului. Un mulgător rău e în stare să strice și cea mai bună vacă de lapte. Fiecare din cele patru țate a pulpei trebuie bine mulșă. Dacă rămân rămășițele de lapte în pulpă, atunci ele se discompun (desfac), pricinuesc pe urmă dureri dobitocului, pulpa se umflă și de multe ori rămâne o parte a pulpei împietrită (holohănită) și apoi zic oamenii, mai ales babele — *că a mușcat-o nevăstuica*. — Ciudat lucru! Toți zic că nevăstuica mușcă vacile, dară de văzut n'a văzut-o încă nimeni mușcând.

(-Deșteptarea.)

Casă veche din comuna Vâlsănești.

Tovărășii sătești pentru vânzarea grânelor.

ulte lucruri folositoare s'au făcut, de câtăvâ vreme, în țara noastră și multe sunt încă, Doamne, de făcut, ca să putem ajunge și noi la treapta de înălțare pe care se află alte popoare. Nu mai departe, prin *băncile populare* s'a pus stavilă cametei la sate și multă lume a scăpat de ghiarele sărăciei, ce o amenință. Aceste bănci — al căror început se datorește preoților și învățătorilor, s'au recunoscut apoi și s'au luat sub scutul său de către stat, — dovedesc, că cele mai bune îndrumări în viața unui popor sunt acelea pe cari și le croește el singur prin deșteptăciunea și străduința lui. De aceea e bine, să chibzuim așa, din când în când, să vedem cam ce ar fi bine să mai facem și să pornim apoi cu încredere unul într'altul și toți în Dumnezeu.

Vreau să vorbesc azi de o tovarășie, ca și aceea a băncilor populare, ca și cele făcute în unele locuri pentru cumpărarea de moșii și pentru o mai bună muncă a lor.

Acest nou soi de tovarășie să aibă ca țintă desfacerea grânelor, cari în ziua de azi se vând pe la samsari (telali)—în mare parte streini de lege și de neam, — cari colindă satele și cari știu să amețească pe om cu vorba, ca să-l înșele și la preț și la cântar. Samsarul acesta le vinde apoi unui negustor, care, la rândul-i, le trimete în țări streine sau le împarte pe la noi după cerere. Pentru acest lucru samsarul caută să câștige, se înțelege, dela unul ca și dela celălalt; iar prețul urcat de el, îl simte bietul cumpărător.

Dacă ar lipsi acest mijlocitor nepoftit, între agricultor și negustor, ar fi un bine dintre cele mai mari pentru noi ! Dar cum să se ajungă la acest sfârșit ?

Omul dela țară — agricultorul — nu știe la cine să meargă în oraș și, dacă ar ști, nu nemerește timpul când negustorul are nevoie de grâne și așa că e silit să le vândă de multe ori pe preț de nimic. Pe de altă parte, negustorul nu cunoaște pe agricultor și nici câte grâne ar avea ei la un anume timp.

Să se facă o înțelegere prin scris între agricultor și negustor e lucru foarte greu; deci pentru a înlătură acest neajuns, trebuie să fie cineva, care să aibă grija de a pune în legătură magazinele mari cu agricultorii unei anumite părți a țării, arătându-i pe de o parte cam câte grâne ar dori să cumpere acele magazine, iar pe de alta cam cât au și agricultorii de vândut. Și acest cinevă să slujească cu credință și pe unii și pe alții și să nu caute câștigul samsarului neomenos.

Și iată cum s'ar ajunge la aceasta. Agricultorii dintr'o parte a țării — câteva comune, un județ-două — înjghebează o tovărășie. Aleg apoi câțiva inși dintre ei, — oameni mai luminați — cari să lucreze în numele lor și cari pentru aceasta vor avea o mică parte din câștig — ca plată — pentru drum și cheltueli. Această plată, împărțindu-se pe toți tovarășii va fi atât de mică, în cât nici că se va băga în seamă.

Aleșii se vor înțelege cu negustorii din țară, vor scrie chiar în orașele mari, arătând câte grâne au de vânzare și pe ce preț. De aci tovarășia poate să pășască mai departe, dacă va vedea că treburile merg bine, și anume poate să clădească magazii în fiecare oraș de județ, precum și alta mai mare în orașele de căpetenie, cum e la noi Brăila și Galații.

Pentru acoperirea cheltuelilor sunt două căi: tovarășia să se alcătuiască or dând fiecare tovarăș o sumă de bani (societate cooperativă pe acțiuni), or după calapodul obștiilor (societate civilă) și atunci poate împrumută banii de cari ar avea nevoie de undevă, de pildă dela creditele agricole.

Odată aceste magazine clădite, fiecare agricultor poate duce aci grânele ce are și cari se vor vinde or pentru fiecare în parte (vindere în comision simplu), or pentru mai mulți odată, dacă tovarășii se invoesc, să-și amestece grânele (vindere colectivă). Cu chipul acesta, agricultorii câștigă bani mai mulți pe grâne. Negustorii vor cumpără la rându-le marfă bună și chiar mai ef-tină, vor fi mai mulțumiți și cumpărătorii, dela noi și din alte țări.

Aceste tovarășii ar mai avea o însemnătate. În timpuri de lipsă, ar putea cumpără din alte țări grâne și le-ar vinde tovarășilor, înlăturând iarăși pe samsari.

De asemenea pot cumpără din afară semințe de grâne cari se găsesc de oameni învățați, că ar fi bune pentru țara noastră și s'ar putea câștiga mai mult cu ele, pot să cumpere unelte de lucru chiar și altele multe.

Pilde de acest fel de societăți se găsesc în țările nemțești (Germania și Austria) și nu de mult au început și în Franța, o țară soră bună cu a noastră. Greutăți au avut, ce-i drept, și aceste țări, destule; dar cu răbdare și muncă au biruit.

Când le-au văzut că înfloresc și dându-și seama că înflorirea lor însemnează ridicarea agricultorilor, le-au sprijinit și guvernele, fie cu diferite ajutoare, (ca în Germania și Austria). fie cu legi, prin cari li se înlesnesc împrumuturi cu dobânzi mici la creditul agricol și mai ales împrumuturi pe termene mari (împr. de lungă durată) după trebuințele lor (ca în Franța).

Este cred timpul ca și la noi să se dea naștere unor astfel de

tovărășii. «Albina» va urmări de aproape ideea aceasta; iar până la încheierea ei, va căută, să arate mereu prețul cu care se vând grânele, în diferite timpuri și locuri, pentru ca cititorii, să nu se mai lase înșelați de samsari.

M. Lungianu.

Chemare la concurs!

Librăria Națională, societate cooperativă din București, dorind să publice o bibliotecă populară, scrisă cât se poate mai pe înțelesul tuturor pentru a o răspândi la sate prin colportorii săi, roagă pe d-nii învățători din județele *Dolj*, *Prahova* și *Tulova*, facă următoarea încercare:

Să aleagă fiecare din satul său unul sau mai mulți uncheși din cei mai sfătoși și să le citească povestea lui Robinson Crusoe, publicată de Cassa Școalelor și aflată în toate bibliotecile satești. După aceea să pună pe uncheși să istorisească acea poveste și să transcrie povestea așa cum vor înțelege-o și istorisi-o dânsii, chiar dacă va fi presărată cu reflecțiuni proprii și cu comparațiuni luate din viața de toate zilele.

Pentru povestirile cele mai reușite se vor acorda trei premii: unul de 100 lei, al doilea de 50 lei și al treilea de 25 lei.

Premiul de 100 de lei este oferit de Președintele Consiliului de Administrație, d-l dr. C. Angelescu, profesor universitar și deputat.

Autorul povestirii ce se va publica, va avea dreptul și la 5% din prețul vânzării.

Manuscrisurile vor trebui să fie trimise până la 20 Aprilie a. c., la librăria Națională, calea Victoriei, 47 București.

Manuscrisurile trimise devin proprietatea librăriei Naționale.

Acest concurs e o primă încercare; dacă va reuși, se vor publica alte concursuri, la care vor putea participa d-nii învățători din toată țara.

Din „Monitorul Oficial“

— No. 265 dela 1 Martie 1908: Modificări în legea învăț. secundar. — Circulară a Minist. de Instrucție către revizorii școlari în privința tovrășiilor satești.

— No. 266 dela 2 Martie 1908: Înștiințarea Ministerului de Finanțe cu privire la aplicarea legii pentru ușurarea daunelor din timpul răzcoalelor.

No. 267 dela 4 Martie: Convocarea conferinței directorilor de școli secundare.

— 270 dela 7 Martie: Legea pentru monopolul vânzării băuturilor spirtoase în comunele rurale și măsuri contra beției.

No. 271 dela 8 Martie: Lege pentru fabricarea și vânzarea lumânărilor de ceară.

— No. 272 dela 9 Martie: Publicațiune în privința examenelor de capacitate pentru cursul secundar.

— No. 273 dela 11 Martie: Circulări ale Ministerului de Interne cu privire la aplicarea legii monopolului băuturilor spirtoase.

— No. 275 dela 13 Martie: Raportul secretarului Academiei despre lucrările din 1907—1908.

— No. 279 dela 18 Martie: Publicațiunea pentru examenul de învățători ajutoari ce se va ținea la 1 Maiu.

PĂSERILE

Sitarul sau Becața.

cuma e vremea Becațelor, cari trec pe la noi în drumul lor către țări mai dela Miazănoapte. Rar se ouă și clocesc pe la noi, ci mult mai departe.

Primăvara vin dinspre Miazăzi spre Miazănoapte; iar toamna, prin Noemvrie, călătoresc dela Miazănoapte spre Miazăzi. Și nu se duc doar numai prin țara turcească ori chiar pân în Egipt, ci mult mai departe, foarte departe, dincolo de părțile cele fierbinți ale Africei, tocmai prin țara Bu-

rilor, la Capul de Buna Speranță.

† Pe la noi sunt două feluri de Sitar. E Sitar numele cel adevărat românesc, iar Becața și Becațină trebuie să fie după franțuzește. Sitarul sau Becața de pădure e aproape de două ori mai mare decât Sitarul sau Becațina de baltă. Celui dintâiu îi zice pe latinește *Scolopax rusticola*, celui de-al doilea *Scolopax gallinago*. Altfel de becațină poartă numele de Găinușă sau *Scolopax gallinula*.

Toate au pliscul drept, subțire și la vârful umflat și foarte simitor. Le slujește la pipăit viermii și insectele cu cari se hrănesc i-i caută în pământul moale. Pliscul lor e de 2 sau 3 ori așa de lung cât capul. Nările lor sunt lungi și ca o tăetură. Partea de deasupra a pliscului e mai lungă decât cea de desupt. Ochii lor sunt mari și picioarele destul de lungi, dar nu atât ca la alte păseri cari trăesc pe lângă mlăștini, cum sunt, de pildă, Berzele sau Cocostârcii.

La Sitarul de pădure, vârful cozii e cenușiu deschis. Pe burtă penele sunt albe cu dungi castanii în ape; iar pe spinare castanii cu pete albe și închise. Trăește în păduri umede.

Penele le îmbracă picioarele destul de mult; degetele lor sunt trei înainte și unul îndărăt, nelipite între ele prin peliță înotătoare ca la Rațe sau Gâște.

Sitarul de baltă sau mlaștină, e mult mai mic la trup, măcar că pene are destule. La culoare bate mai mult în albastru. Vorbind cu un vânător, aflu că becațele cele mici, de câmp sau baltă stau tot anul pe la noi și numai cele mari, a căror chip îl dăm, sunt păseri călătoare.

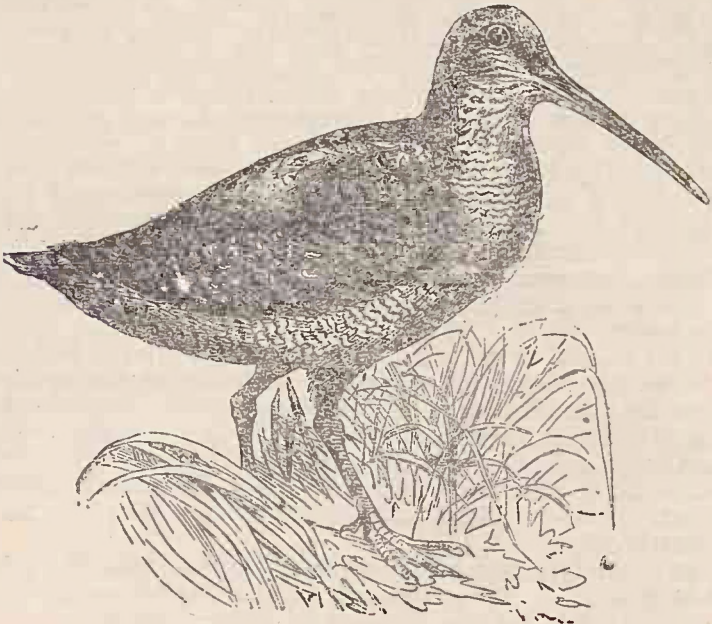
Este un Sitar, cărui îi zic *Limosa*, care face ouă verzi măslinii, pe cari oamenii le caută, le adună și le vând sau le mănâncă și se spune că sunt foarte bune și deci sunt și scumpe.

Vânătoare de Becațe se face cu câini, cari le află în iarba unde sunt ascunse și le silesc să zboare. Vânătorul se aține cu pușca și le împușcă. Vânătoreea la câmp e lesne; căci paserea n'are unde se ascunde. Dar la pădure e foarte anevoioasă, fiindcă se ascunde și se pitește pe după copaci. Sunt foarte viclene, căci dese ori, când le silește câinele să zboare, în loc să se depărteze cine știe până unde sau să se înalțe în văzduh ca să le poată împușcă vânătorul, se urcă numai de un metru, sar peste câine și se ascund

un pas îndărătul lui. Câinele crede că vânatul s'a ascuns de parte și îl pierde din ochi.

Se mai vânează Sitarii și altfel. Facem foc cu găteje, noaptea, în pădure, într'o cărbunărie de pildă. Sitarii simt fumul și văd lumina și numai ce-i auzi: *furlui furlui!* și se adună. Vânătorii dela ascunzătoare îi împuşcă. Deși sitarii se hrănesc numai cu viermi și insecte, sunt foarte grași și au o carne peste măsură de fragedă și delicată.

Aceste feluri de Sitari sau Becațe, de cari am vorbit și a unuia din cari îi dăm și chipul, alcătuiesc împreună familia *Scolopacidelor* sau a *Becațelor*.

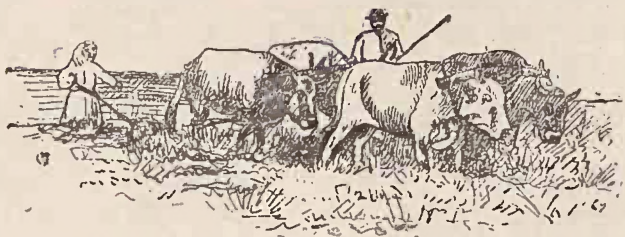
Becață (*Scolopax rusticola*).

Împreună cu familia din care e *Găinușa de baltă* și *Lișița*, cu cea din care *Nagățul* sau *Ciovica*, cu cea din care sunt *Barza* și *Bătlanul*, precum și cu cea din care sunt *Cocorul* și *Dropia*, alcătuiesc la un loc păsările zise pe latinește *Grallatores* sau de mlaștină ori cu picioaroange sau cataligi, căci au picioarele lungi.

Despre celelalte familii dintre păsările *Grallatores*, vom vorbi în alte numere, dându-le și chipul după putință.

Dr. Lux.

Ca să fii cu adevărat virtuos, nu e deajuns să nu faci rău, trebuie să faci bine.

Cronica Agricolă, Economică și Comercială

Starea timpului și a semănturilor.

Suntem în plină primăvară, așa în cât ne putem da mai bine socoteala de buna reușită a semănturilor de toamnă, ca și de starea semănturilor făcute încă de pe la 24 Ianuarie, în cele mai multe părți ale țării și până la această dată.

În privința acestor semănturi de toamnă ca și de primăvară, putem zice că se găsesc în bună stare de creștere, cu tot timpul cel răcoros din primele 15 zile ale luni Martie st. v. În multe părți ale țării a căzut zăpadă, atât la câmpie cât și la munte, iar în alte părți ploaie sau lapoviță. Timpul răcoros din primele zile ale luni Martie a fost folositor pomilor roditori, a căror muguri de flori au început a crește din cauza căldurilor mari de pe la sfârșitul luni Februarie. Dacă timpul călduros din Februarie ar fi continuat și pe la începutul lui Martie, pomii roditori, precum caișii și perii văratici, până la 9 Martie s'ar fi putut găsi în plină floare, după cum s'a întâmplat acest fapt și în alți ani, când primăvara a fost mai timpurie. Dar mai târziu timpul răcindu-se, fructificarea pomilor n'a putut să se facă destul de bine, și dacă s'a făcut poamele, de-abia în formarea lor a căzut în mare parte din cauza frigului. În primăvara aceasta credem că nu se va întâmpla acest lucru.

Grăpatul.

În această lună, este bine a grăpă toate acele semănturi de toamnă la care vedem că pământul pe de-asupra a prins o coajă groasă. Această coajă

împiedică intrarea aerului la rădăcinile tinerelor plante, ca și căldura soarelui, așa în cât nu pot să crească destul de bine. Pe de altă parte, prin grăpare este împiedecată apa care se găsește în pământ de a se pierde (evaporă) în aer, și de această apă au multă trebuință semănăturile în creșterea lor. Trebuie să facem și noi ceea ce fac și alți agricultori din alte țări, spre a putea mări producțiunea noastră agricolă, de care atârnă și traiul nostru zilnic, ca și starea economică a țării.

Semănătură greșită de porumb

Suntem informați că în unele părți ale țării, unii săteni agricultori, după ce și-a isprăvit puțina lor semănătură de orz și ovăz de primăvară în luna Fevruarie, s'a apucat de și-a semănat și porumbul, gândind că n'o să mai dea frig și chiar zăpadă peste semănăturile lor. În această privință, învățătorii și preoții ar trebui să le spună sătenilor, că semănătura de porumb ar putea să se facă numai după 25 Martie st. v., cel mult. Ca să poată încolți și răsări sămânța de porumb, trebuie ca la adâncimea la care se seamănă, pământul să aibă o căldură de cel puțin 8 grade centigrade, fiindcă sămânța de porumb e mult mai simțitoare la frig decât cea de grâu și secară.

Acei dintre sătenii agricultori cari a făcut semănătura de porumb pe la sfârșitul lunii Fevruarie, vor trebui să facă a doua semănătură, fiindcă prima semănătură se poate socoti ca și pierdută.

Alte lucrări.

După ultimile 15 zile ale lui Martie timpul făcându-se bine pentru continuarea semănăturilor de primăvară, cred că fiecare agricultor, a căutat să profite spre a și isprăvi mai de grabă semănătura de primăvară, ca orz, ovăz, meiu, cartofi, mazăre, bob, etc., ca mai pe urmă să se apuce de semănătura de porumb.

Târgurile noastre.

În toate târgurile din țară, dintre produsele agricole, porumbul este mai mult căutat, pe când ce-

lelalte produse sunt mai puțin căutate spre vânzare. Prețurile acestor produse în raport cu calitatea lor, ca și în raport cu starea bună a semănturilor dela noi din țară și străinătate, sunt destul de bune.

În târgul din Brăila dela 15 Fevruarie și până la această dată, produsele agricole s'au vândut cu prețurile ce se pot vedea în tabloul de față:

Grâul, suta de kgr. s'a vândut cu	18—20 l. și	25 ct.
Secara	Idem	Idem
Porumbul	»	»
Cincantinul	»	»
Orzul	»	»
Orzoaica	»	»
Meiul	»	»
Fasolea	»	»
	16—17 l. și	70 ct.
	12—14 l. și	50 ct.
	12—13 l. și	30 ct.
	13—14 l. și	75 ct.
	14 l. și	80 ct.
	9—10 l.	
	14—15 l. și	60 ct.

Târgurile străine.

În aceste târguri prețurile sunt în scădere. Astfel la târgul din Paris, grânele indigene se vând cu 22—23 lei, iar cele străine cu 19—21 lei; secara cu 16—17 lei și 50 ct.; orzurile cu 18—19 lei și 50 ct.; ovăzurile indigene cu 18—19 lei și cele streine cu 16—17 lei; iar porumbul cu 17—18 lei. Făina de grâu se vinde cu 31—33 lei; iar cea de secară cu 23—25 lei.

În târgurile din Germania grânele se vând cu 27—29 lei; secara cu 25—26 lei; orzul cu 23—24 lei și ovăzurile cu 21—23 lei.

La târgul din Viena, grâul se vinde cu 26 lei și 50 ct.; secara cu 22 lei și 50 ct.; ovăzul și orzul cu 19—20 lei.

La Budapesta grâul se vinde cu 25 lei, secara cu 22 lei, orzul cu 20 lei și 50 ct. și ovăzul cu 16 lei și 50 ct.

La Bruxel (Belgia) grâul se vinde cu 21 lei; secara, orzul și ovăzul cu 17—18 lei. În alte târguri din Belgia, grânele se vând cu 18 lei și 50 ct., secara și orzul cu 17—18 lei și ovăzul cu 19—20 lei.

La Londra grâul se vinde cu 20—21 lei, secara cu 17 lei, orzul și ovăzul cu 15—16 lei.

În Elveția grânele se vând cu 22—23 lei; secara cu 21—22 lei, ovăzul și orzul cu 19—20 lei.

La Milan (Italia) grâul se vinde cu 26 lei; secara cu 19—20 lei; orzul și ovăzul cu 20—21.

La târgul din New-York (America), grâul se vinde cu 19 lei; secara cu 14 lei și 50 ct.; orzul cu 17 lei și ovăzul cu 18 lei; iar la Chicago cu 23 lei.

La târgurile din Algeria și Tunis (Africa), grânele se vând cu 22—23 lei; orzul cu 16—17 lei și ovăzul cu 15—16 lei.

La toate cerealele din târgurile străine prețurile sunt socotite pe suta de kgr.

V. S. Moga.

De pe Domeniile Coroanei.

În zilele de 3-5 curent, d-l Ion Kalinderu a inspectat Domeniul Coroanei Domnița, din jud. R.-Sărat și a vizitat bisericile și școalele din Domnița, Piscu și Corbeni.

Fiind mulțumit de starea în care a găsit atât bisericile și școalele, a dat gratificații învățătorilor și preoților și a dispus să se facă mai multe îmbunătățiri pe cheltuiala Administrației Domeniului Coroanei. Astfel, a hotărât să se construiască încă o sală, cum și o cancelarie la școala din Domnița; să se facă aparate de gimnastică și mobilier nou la școala din Corbeni, care s'a clădit tot de Domeniul Coroanei și s'a sfârșit în toamna aceasta, costând la 25.000 de lei. La biserici a dăruit un rând de vestminte și un potir; iar pentru banca populară din localitate, a luat măsuri să se facă un local special, având o sală pentru conferințe și teatru. A hotărât asemenea construirea unei băi populare cât mai neîntârziat.

Peste tot d-l Kalinderu a fost întâmpinat de autorități și de numeroși locuitori, cu cari s'a întreținut despre nevoile lor. Tot deodată i-a sfătuit să-și muncească bine pământul, să fie cu chibzuință în gospodărie și să fie economi. I-a mai îndemnat să se strângă și mai mult la olaltă, căci banca populară mergând bine, e un semn că se pot întovărăși și pentru alte scopuri, cum e într'o societate de consum, care să le pună la îndemână articolele de care au trebuință, bune și cu prețuri eftine.

În sfârșit, le-a recomandat să iubească școala și biserica și să respecte legile, căci toate sunt spre binele lor.

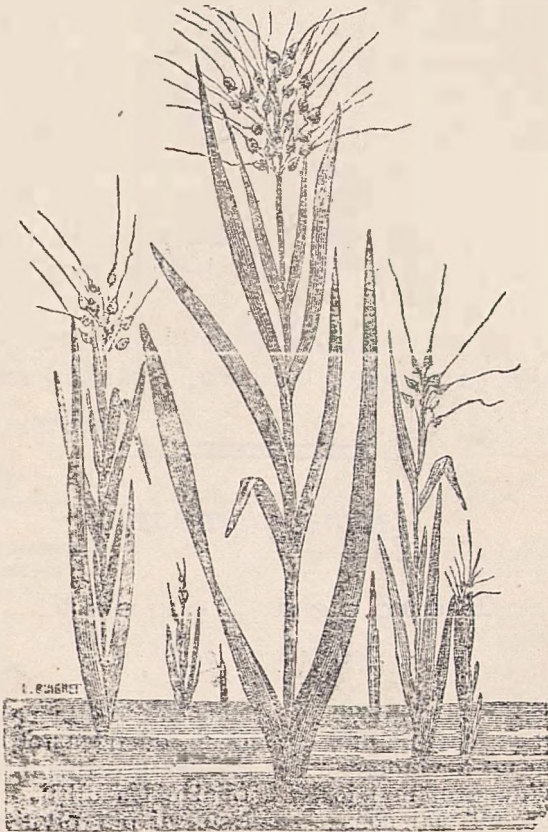
La 17 Martie a. c. s'a ținut adunarea generală a băncii populare «Alex N. Lahovary» de pe Domeniul Coroanei Rușetu din jud. Brăila.

Din darea de seamă prezentată se vede că în anul trecut, capitalul social a sporit cu 5.500 lei, iar numărul membrilor a crescut dela 280 la 311. La 31 Decembrie 1907 ban a avea: 35.000 lei capital social, 9000 de lei depuneri spre fructificare, 2.700 lei fond de rezervă, 500 lei fond cultural și 1.400 lei mobilier și bibliotecă. Dividende a fost de 7%. În ce privește activitatea culturală, Consiliul de Administrație a organizat mai multe conferințe, cu subiecte privitoare la agricultură, gospodărie igienă etc.

Cultivarea orezului în Japonia.

Mulți cred că hrana de toate zilele a milioaneilor de oameni de pe pământ, o dă grâul și cucuruzul; nu e însă așa: cei mai mulți oameni se hrănesc cu orez.

Se zice că cultivarea orezului și-ar fi început rostul în China și India; din China apoi a fost introdus în Japonia.

Plantațiune de orez.

Japonia e țară agricolă, și se bucură de un loc de frunte în comerțul lumii.

Locuitorii Japoniei, hrănindu-se numai cu orez, înainte vreme exportul orezului a fost foarte neînsemnat, deși de multe ori recolta era bogată.

Astăzi însă exportul orezului din zi în zi e tot mai mare,

deși se zice, că ar fi pierdut în mod simțitor din vechea lui calitate.

Mai nainte vreme în Japonia, darea și birurile se plăteau numai în orez, care împrejurare a avut mare influență binefăcătoare asupra modului de cultivare a orezului, căci statul numai orez bun și frumos a primit, și astfel țaranul japonez și-a dat toată silința, ca recolta orezului să fie bună.

Bogata recoltă a orezului în Japonia se atribuie și cunoscutelor ploii de primăvară. În lipsa totală sau numai în parte a acestor ploii însă se întrebuițează apa din canalele anume făcute pentru udarea pământului.

Țăranul japonez într'un an de două ori seamănă orez. Aceasta se face într'un fel de straturi. Când orezul a crescut până la înălțimea de 20 cm., ceea ce ține timp de 35 zile, atunci se rărește, sădindu-se în alte straturi.

Până ce spicul orezului nu îngălbinește, mai de multe ori se plivește și udă. Când orezul s'a copt, i se taie spi-cele care se adună cu grebla. Într'un spic de orez sunt 30 — 100 boabe.

Urmează apoi treeratul, vânturatul orezului, iar la sfârșit, cu o unealtă ca o perie, îl freacă, făcându-l strălucitor.

Alex. Țințariu.

Pagina glumeață.

Femeea leneșă.

— Anecdota din popor —

Măi bărbate, fii cu minte,
Cum ai fost și mai 'nainte,
La cânepa și mi-o vinde.
Ș'o vinde p'un preț mai jos,
Că eu Lunea, nu mai cos.
Marțea țin de sărbătoare,
Miercurea de fată mare,
Joia pentru dobitoace,
Iar Vinerea nu se toarce.
Sâmbăta la periat,
De muncă m'am speriat.
Intru 'n casă să mă 'nchin,
Dau peste oale cu vin.

Una caldă, alta rece,
Beau, de frică tot nu-mi trece.
De urâtul cânepii,
Luai calea uliții,
Nemerii p'a pivniții.
Când în fundul pivniții,
Dau peste sacul cu călții.
Uite bată-l Dumnezeu,
Nici aici nu scap de el.
Ia-l bărbate de-acolea,
Că-i pun foc pre legea mea.
Mai adă înc'o oca,
Că mi s'a uscat gura.

Gh. Dumitrescu.
Invăț. Prahova.

Cronica Săptămânii.

(12 — 19 Martie 1908).

Din Țară.

= Joi, 13 Martie, s'a ținut la școala de băieți «General Golescu», o întrunire a tuturilor directorilor de școale din Capitală, sub președenția d-lui Ministru al Instrucțiunii. D-l Ministru și d-l Secretar general al Ministerului au vorbit despre nevoia ce se simte ca, institutorii și profesorii din Capitala țării să se devoteze cu toții pentru ajutorarea elevilor săraci din școală și pentru stabilirea unei mai strânse legături între viața de școală și cea de familie. E o datorie de buni Români ca ei, cari cunosc atât de bine nevoile școlărilor și ale populației sărace, să lucreze din inimă pentru preîntâmpinarea și micșorarea mizeriei din păturile de jos și pentru înjghebarea unor societăți cari să ajute cât mai mult și cât mai bine pe cei lipsiți de lumină și pe cei nevoiași. După ce iau cuvântul mai mulți institutori și profesori asupra chipului cum ar trebui mai cu fol să lucreze în afară de școală, se alege o comisie care să studieze mai de-aproape chestiunea.

= Duminică, 16 Martie, s'a inaugurat la școala de fete No. 3 «Carmen Sylva» întâia baie populară școlară din Capitală. Au fost de față d-l Ministru Haret, d-l Teodoru, secretar general al Ministerului Instrucției, și un numeros public. Baia, în care pot intra în același timp 5—6 eleve, a fost făcută prin subscripție publică, mulțumită muncii corpului didactic dela acea școală.

= La 15 Martie s'a ținut în Sala Senatului din București ședință a Soc. Geografice, sub președenția A. S. R. Prințipelui Ferdinand. După citirea raportului anual, unde se arată că s'a dat la lumină dicționarele geografice ale Basarabiei și Bucovinei, s'a ținut o conferință de către d-l Gr. Tocilescu, despre câteva noi cercetări asupra istoriei țării românești, în legătură cu Geografia. D-l Teodor Burada a vorbit despre o călătorie la Locurile Sfinte.

În ședința următoare au vorbit d-l căpitan S. Pleniceanu, despre statul Congo (Africa), și dr. D. Hurmuzescu, despre substanțele radioactive (cu însușiri ca ale corpului numit radium).

= La Azuga s'a înființat, cu un capital de 12.000 lei, întâia societate de cumpărare conform legii asupra monopolului cărciumelor.

Scopul acestei societăți, care va vărsa comunei câștigul încasat peste 6 la sută, este de a vinde alimente și băuturi igienice la cantina din Azuga, consumatorilor din localitate cât și vizitatorilor în timpul verei.

La Bușteni s'au pus bazele unei societăți de acelaș fel.

Dela Românii din alte țări.

= Preotul Ion Nicorescu de peste munți a fost condamnat la trei luni închisoarea și cu 200 lei amendă pentru o cuvântare ținută la o întrunire politică.

= Soc. academică «Junimea», din Cernăuți (Bucovina), își va serbători în zilele de 9—11 Mai, aniversarea a 30 de ani de înființare prin mărețe serbări. Numeroase persoane însemnate din Ungaria, Transilvania și România, au fost invitate să ia parte la sărbătorirea acestui eveniment.

= Din nebagărea de seamă a unei sătence care cocea pâine la Vamfalu, o comună din comitatul Satu-Mare, peste munți, o casă a luat foc, apoi din cauza vântului, focul s'a întins și la alte case, distrugând a-

proape tot satul. Sunt arse 118 case cu șurele și grajdurile lor neasigurate; multe vite, fân, grâu, au fost prada flacărilor. Pagubele sunt socotite la o jumătate milion de coroane. Biserica și școala au scăpat neatnse.

= Din Salonic, se scrie că în apropierea Veriei, lângă satul Licuviște bandă de antarți, al cărui cap este un grec, a împușcat de doi Români grămoșteni și doi bulgari.

Pe cadavrele lor au pus un bilet prin care amenință pe locuitorii ținutului că vor păți la fel dacă nu se lasă de naționalitatea lor.

Din Străinătate.

= Impăratul și împărăteasa Germaniei s'au întâlnit la Veneție (Italia) cu Regele Italiei.

= Din cauza ceței, două vapoare de călători japoneze, s'au ciocnit pe apă. Căpitanul unui vapor și 290 oameni au pierit în valuri.

Informațiuni.

= Ministerul instrucțiunii a trimis următoarea circulară, revizorilor școlari:

«Epoca începerii campaniei pentru lucrul câmpului a sosit. Cultura legumelor și a pomilor în ultimul timp eră aproape părăsită la unele școli.

«Vă rugăm a pune cea mai mare stăruință ca grădinele școlare să se înmulțească și să fie cât mai bine îngrijite.

«Înțelegeți marea însemnătate pentru școala rurală a acestei părți de activitate a învățătorilor, ca să-i dați multă atențiune și în inspecțiile ce faceți școalelor, să vizitați în mod serios grădinile școlare, dând sfaturi și sprijinul dv. învățătorilor.

= Ministrul domeniilor a primit telegrame din mai multe puncte ale țării prin cari se face cunoscut că, după ploile din urmă, starea semănăturilor este foarte mulțumitoare.

= Ministerul Instrucțiunii, a aprobat ca elevii claselor superioare, ale școlii normale «Principele Ferdinand» din Bârlad, să ție cursuri de adulți cu soldații regimentului de soldați din localitate.

= În urma mijlocirii Ministerului de războiu, direcțiunea generală a căilor ferate a dispus ca veteranii să poată călători pe căile ferate cu prețul pe jumătate.

Veteranii vor fi obligați să-și vizeze fotografiile lor la Ministerul de războiu și la direcția căilor ferate.

Prețurile curente din piață.

Carnea de vacă	0.90—1.00	Perechea de curcani	12.00—18.00
» » porc	0.90—1.20	» » găini	2.00—3.00
» » oae	0.85	» » rațe	2.90—6.00
» » Vițel	1.10—1.25	» » găște	0.90—8.00
Crap	0.70—1.00	Kgr. brânză de burduf	2.30—2.40
Somn	1.50—2.50	» » » puțină	1.30—1.60
Morun	2.00—2.50	» de unt topit	3.20—4.20
Nisetru	2.50—4.30	» » » netopit	2.50
Cegă	5.50—6.70	Suta de ouă	4.50—5.00

POȘTA REDACȚIEI

D lui Ștefan Gr. Dima, Gara Făurei. — Tot ce vă putem recomanda este cartea de gospodărie rurală de V. S. Moga și care se află de vânzare cu prețul de lei 3 la Librăria Sfetea, București.

22

Primejdioasele întâmplări

ALE

Marinarului franțuz LUDOVIC TREGAN

ÎN

NOUA GUINEE (povestite de el însuși)

TRADUCERE DE C. C. POP.-TAȘCĂ.

CAP. XX.

Erau 4 zile de când plecasem; mă găseam în mijlocul mării, între cer și apă; către seară zării în depărtare o corabie! Toată viața n'am să uit ce-am simțit! Un minut am crezut că am să înnebunesc de bucurie. Imi pusei toate puterile și începui să vâslesc către vasul ale cărui catarguri începusem a le vedea. Crezui chiar că fusesem zărit și că venea spre mine.

Se înoptase de tot, vedeam numai luminiile corăbiei și vâsleam cu desnădejde către ea. Începui să strig, dar vocea mi se perdă în văzduh. Nu mai văzui nimic, apoi văzui din nou luminile dar foarte departe de mine. Toată noaptea o petrecui când crezând că voi fi scăpat când pierzând orice nădejde. Când se făcu ziuă, în zădar cercetai cu ochii în toate părțile, căci corabia nu se mai vedeă. Deocamdată pierdai orice nădejde, dar apoi îmi dădui seamă că eram în apropierea țărmului Australian, în drumul corăbiilor. Mă hotărâi deci să merg spre țărm pe care îl atinsei a doua zi de dimineață. Nu eră însă chip de debarcat și cu mare greutate găsii un loc unde putui să-mi leg barca. Se înoptase; eram zdrobit de osteneală și adormii în fundul bărcii.

Când mă deșteptai a doua zi mă văzui înconjurat de o mulțime de sălbatici australieni! O mare întristare mă cuprinsese mai cu seamă când văzui că sălbaticii îmi sfărâmau barca și luau din ea tot ce aveam cu mine!

Tribul, în mijlocul căruia căzusem, eră compus din oameni blânzi și destul de deștepți. Nu-mi făceau niciun rău ba chiar mă luau cu ei la vânătoare. Imi petreceam vremea mai mult pe țărm, cu nădejdea că va veni poate vr'o corabie să mă scape. Trecuse 2 ani de când eram în Australia când într'o seară zării o corabie aproape de țărm. Alergai repede pe un loc înalt și aprinsei un foc mare, spunând sălbaticilor că vreau să gonească spiritele rele. Toată noaptea ținui focul și în zori bucuria mea fu neîntrecută când văzui o corabie apropiindu-se de țărm și o barcă cu 5 inși venind către mine. Alergai la locul unde vrea să abordeze. Căpitanul corăbiei mă întrebă:

— Cine ești tu ?

— Un marinar naufragiat și prizonier al negrilor.

— Ce, sunt negri pe aici ? Să-i văd ! și sări pe țarm.

Chemai pe sălbatici și numai decât tribul întreg ne înconjură. In schimbul câtorva lucruri de nimic pe cari căpitanul le dăte, sălbaticii mă lasară să plec și mă imbarcai pe corabie care se numea *Marie Jeanne*.

Povesteam marinarilor întâmplările mele când mă chemă căpitanul.

— De ce naționalitate ești ? mă întrebă el,

Întrebarea lui nu mă miră deloc căci cum de 12 ani nu mai vorbisem franțuzește, fără să-mi dau seamă, vorbiam în limba Oranokilor.

— Sunt Franțuz.

— Franțuz ! din ce provincie ?

— Din Maine.

— Eu încă sunt născut în Maine în satul. . . Cum te numești ?

De câteva minute ne cercetam unul pe altul și mă miram foarte mult de asemănarea lui cu a prietenului meu Filip Rigaud.

In sfârșit pierzând răbdarea îl întrebai :

— Nu-i fi oare Filip Rigaud ?

Un strigăt de bucurie îmi răspunse și ne aruncarăm unul în brațele celuilalt.

Filip îmi povesti întâmplările sale. După naufragiul *Speranței*, șalupa în care se suise fusese aruncată de un val în dosul unei stânci și nu scufundată cum crezusem eu. El încercase să ajungă țarmul Australian când o corabie ce-și rătăcise drumul din cauza furtunei îl găsi și-l scăpă împreună cu tovarășii lui.

Prietenul meu îmi propuse să-mi redea slujba de prim locotenent, pe care o primii, și de mai mulți ani călătoresc cu Filip, mulțumit de soarta mea și hotărât a rămâne pentru totdeauna credincios amintirei scumpei mele Lamtam.

(Sfârșit).

LICITAȚIUNI

— In ziua de 5 Aprilie 1908, ora 10 a. m., se va ține la Eforie, Bulevardul, Elisabete, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea re termen de 3 ani, a următoarelor apartamente din Palatul băilor Eforiei și anume:

1) Apartamentele din stânga Palatului Eforiei, primul etaj.

Apartamentul No. 1, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 500.

Apartamentul No. 2, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 500.

Pentru aceste două apartamente se va ține licitație și în total.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile speciale, precum și orice informațiuni se pot lua la Serv. Domenial, secția Bunurilor, în zilele de lucru, între orele 10 — 12 a. m.

Licitația se va ține conform art. 72—82 din legea comptab. publice.

„STEAUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalindern, *Membbru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*: Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

Marin Dimitrescu (București), 5 lei; Scarlat Demetrescu (București), 5 lei; G. C. Dragu (București), 2 lei; C. Ficher (București), 2 lei; G. Murgoci (București), 2 lei; M. I. Ghimpa (București), 5 lei; Gr. Dănescu (București), 2 lei; E. Esconffier (București), 2 lei; Bogdan Ionescu (București), 2 lei; Vasile Șuteu (București), 2 lei; D. Stoicescu (București), 2 lei; M. Brań (București), 2 lei; Pr. Simion Popescu (București), 2 lei; Nifon Ploeșteanu (București), 20 lei; Econ. I. Const. Lucaciu (București), 2 lei; Econ. V. Popp (București), 2 lei; Diac P. Popescu (București), 2 lei; I. Georgescu (București), 2 lei; Pașcanu D. (Pătârlage), 5 lei; I. Popa (Ungaria), 1 leu; Sofia Rădulescu (București), 2 lei; Gh. I. Andronic (Botești-Lecca), 1 leu; Barbu D. Teodorescu (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1908 este de 262, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1796.

(Va urma în numărul viitor).

Stimați Cititori,

Răspândiți revista „Albina” în cercul cunoștințelor D-voastră.

Cărți noi.

Călăuza stuparului, de d-nii N. Nicolaescu și G. Stoinescu, a apărut într'un volum de 340 pag. cu 123 figuri, în editura librăriei Socec & Comp. Calea Victoriei, București. Prețul 3 lei. Pentru abonații revistei «Albina» 2 lei.

Autorii au completat articolele despre albinărit ce au publicat în anii din urmă ai revistei noastre, cu toate chestiunile privitoare la creșterea albinelor. Astfel cum se înfățișează, «Călăuza stuparului» e cea mai completă carte de albinărit din câte au apărut până azi în limba noastră.

Toate lucrările pe cari le reclamă creșterea albinelor sunt arătate în amănunțime și într'o limbă pe înțelesul tuturor. Autorii stăru-se mai ales asupra părții practice a stupăritului. Astfel, *cârmuirea stupilor* e arătată pe larg și deosebit pentru fiecare din mare de feluri de ulei: orizontale, verticale și primitive. Desvoltare mare de asemenea s'a dat chestiunilor; *construcția uleiilor, clădirea fagurilor, roitul, plantele care dau miere, produsele albinelor* (mierea și ceara) *lucrările de făcut la stupi în fiecare lună.*

Tiparul e foarte îngrijit și pe hârtie velină. Figurile sunt bine reușite

— A apărut No. 312 din «Biblioteca pentru toți» cuprinzând: *O noapte de Crăciun* de Ch. Dickens. Un vol. 104 pag. 30 bani.

Dickens e unul din cei mai populari povestitori englezi. Dintre poveștile de Crăciun ale lui Dickens, cea mai de seamă este: *O noapte de Crăciun*. Eroul acestei povestiri numit *Scrooge*, e un sgârțit fără pic de omenie în el.

În noaptea de Crăciun însă, el are niște vise ciudate, cari îl împresionează atât de mult încât devine bun și darnic.

De vânzare la toate librăriile din țară.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan Macintosh Rate, "
 H. I. Gosehen "
 Ironțele Duncannon "
 W. H. Barry "
 Robert Hamilton Lang "
 Demetre de Frank Viena
 P. Naville Paris
 Ad. Vernes "

Directori: { C. A. Stolz
 E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
 Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
 Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
 ghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în
 aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
 compuse din prime
 și daune 3.956.688 76

Idem format din capi-
 tal și alte rezerve 1.076.842 64

Total în aur Lei 7.052.531 36

Daune plătite Lei 33.006.000

Vice-președinte A. Bălcoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra în
 cediului, a «grindinei», contra riscului
 pierderii valorilor. Asigurările
 pentru viață sunt primite în toată
 combinațiunile obișnuite ca: «cas de
 moarte, supraviețuire, zestre și rentă»
 Sediul social în palatul Societății de
 str. Doamnei No. 12, București. Re-
 presentanța generală în București,
 str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
 orașele din țară.

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, Calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone aleşe, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonie, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate. Capilarine, col-cream de la princesse și comestice higionice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, ouluri vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, penzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sărmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi aleşe, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amidale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iearnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bulgile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, dragele, elixire, emulsiuni uleioase, emplastro, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi aiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cancucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Medetricei și Chirurgiei, Optice și Dentistice, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și hiberanoane, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.